

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Szamotułach I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

sędziego Kajetana Kosterkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2022 r. w Szamotułach

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.**

przy udziale **E. S.**

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

postanawia:

1. nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 22.11.2017 roku w sprawie o sygn. I Nc 3158/17 nadać klauzulę wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela: Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. w zakresie roszczenia głównego w kwocie 4.093,43 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 19.02.2017 r. do dnia 17.03.2018 r. oraz od dnia 1.01.2019 r. do dnia zapłaty a także w zakresie wymienionych w nakazie zapłaty kosztów postępowania;
2. w pozostałym zakresie wniosek oddalić;
3. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 187 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

/-/ K. K.

UZASADNIENIE

Wierzyciel Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. domagał się nadania klauzuli wykonalności z znaczeniem przejścia uprawnień na nowego wierzyciela, nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 22.11.2017 roku w sprawie o sygn. I Nc 3158/17.

Zgodnie z art. 788 § 1 kpc (Dz. U. z 2019 r., poz. 1460 tekst jedn.), jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Do wniosku dołączono wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 27.04.2018 r., z której wynika że poprzedni wierzyciel, który widnieje w powołanym wyroku zbył na rzecz wnioskodawcy przysługujący mu pakiet wierzytelności opisany szczegółowo w załączniku do umowy. Do akt dołączono wyciąg z dokumentu w postaci załącznika do umowy przelewu wierzytelności, z którego wynika, że pierwotny wierzyciel zbył wierzytelność przysługującą przeciwko występującemu w niniejszej sprawie dłużnikowi wynikającą z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 22.11.2017 roku w sprawie o sygn. I Nc 3158/17. Wyciąg z załącznika do umowy zawiera dane konkretnej wierzytelności

przedstawionej w niniejszej sprawie. Podpisy pod umową przelewu wierzytelności oraz załącznikami złożone zostały przez osoby uprawnione do reprezentacji przedsiębiorstw zaś własnoręczność i prawidłowość podpisów tych osób potwierdzone zostały przez notariusza. Odpisy tych kontraktów, wraz z dokumentacją potwierdzającą prawidłową reprezentację kontrahentów potwierdził za zgodność z oryginałem radca prawny, co wypełnia dyspozycję art. 778 § 1 kpc (argument z art. 129 § 3 kpc).

W świetle powyższego, Sąd uznał, że wnioskodawca w sposób należyty wykazał, że przeszło na niego uprawnienie poprzedniego wierzyciela wynikające z powołanego nakazu zapłaty wobec dłużnika, bowiem przejście to wykazane zostało dokumentami prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym, jednocześnie w sprawie nie ma zastosowania art. 788 § 3 kpc, albowiem przedmiotowemu wyrokowi nie nadano dotąd klauzuli wykonalności.

Należało przy tym mieć na względzie treść art. 782¹ § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym Sąd odmawia nadania klauzuli wykonalności, jeżeli z okoliczności sprawy i treści tytułu egzekucyjnego wynika, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie uległo przedawnieniu, chyba że wierzyciel przedstawi dokument, z którego wynika, że doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia.

Powołany wyżej nakaz zapłaty uprawomocnił się dnia 17.03.2018 r., wniosek o nadanie klauzuli wykonalności złożono do Sądu dnia 6.05.2022 r. Stosownie do treści art. 125 kc w zw. z art. 118 kc w zw. z art. 123 § 1 pkt 1 kc w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13.04.2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104), roszczenie wymienione w powołanym nakazie zapłaty przedawnia się z upływem 10 lat od daty prawomocności orzeczenia, zatem wniosek skierowany po 4 latach o tej dacie został złożony w terminie - w zakresie należności głównej oraz kosztów postępowania.

Osobno należało jednakże liczyć bieg terminu przedawnienia roszczenia o odsetki zawartego w nakazie zapłaty. Stosownie do powołanego wyżej art. 125 § 1 kc, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat. Świadczeniem okresowym są niewątpliwie zasądzone w orzeczeniu odsetki (por. uchw. (7) SN z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04), natomiast wyjaśnienia wymaga użyty przez ustawodawcę termin „należne w przyszłości”. Słusznie przesądzono w judykaturze, że określony w art. 125 § 1 kc dziesięcioletni (sześcioletni) termin przedawnienia ma zastosowanie tylko do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dacie uprawomocnienia się wyroku. Trzyletniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone wyrokiem roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku (por. wyrok SN z dnia 15.01.2014 r., I CSK 197/13, Biuletyn SN 2014/4; OSNC 2014/10/106). Odsetki jako świadczenie okresowe zasądzone w orzeczeniu Sądu do daty jego prawomocności przedawniać się zatem będą w tym samym terminie co roszczenie główne i koszty postępowania, natomiast odsetki należne po dacie prawomocności przedawniają się z upływem trzyletniego terminu.

Mając na względzie powyższe reguły interpretacyjne, Sąd uznał za nieprzedawnione roszczenia o odsetki zawarte w nakazie zapłaty liczone od dnia wskazanego w jego treści do dnia jego uprawomocnienia, natomiast w zakresie odsetek należnych po dacie uprawomocnienia nakazu zapłaty należało uznać je za częściowo przedawnione. Stosownie do treści art. 125 § 1 kc w zw. z art. 118 kc, odsetki te przedawniają się bowiem z upływem lat trzech, przy czym koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego. W takiej sytuacji wniosek złożony do Sądu w dowolnym miesiącu danego roku kalendarzowego powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia odsetek liczonych za trzy lata wstecz na obszarze całych minionych trzech lat kalendarzowych jednakże począwszy od 1 stycznia pierwszego z trzech lat, które upłynęły do dnia złożenia wniosku. Wynika to z powołanego w art. 118 kc założenia, że koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, co należy rozumieć w ten sposób, że przerwa tego terminu za dany rok nastąpić może aż do 31 grudnia ostatniego roku biegu terminu. W realiach sprawy niniejszej wniosek o nadanie klauzuli wykonalności złożono dnia 6.05.2022 r, stąd przerwał on bieg terminu przedawnienia odsetek od 1.01.2019 do 6.05.2022 r. – trzy lata wstecz od daty złożenia wniosku, przy czym wniosek złożony w danym roku kalendarzowym rozciąga się na cały pierwszy rok kalendarzowy biegu terminu (od 1 stycznia tego roku).

Skoro zatem nieprzedawnione były odsetki zasądzone w nakazie zapłaty do dnia jego uprawomocnienia (19.02.2017 r. do 17.03.2018 r.) oraz odsetki liczone trzy lata wstecz od złożenia wniosku (1.01.2019 r. do dnia zapłaty), to w pozostałym zakresie odsetki te uległy przedawnianiu (18.03.2018 r. do 31.12.2018 r.),. Wnioskodawca nie przedłożył żadnego dokumentu na okoliczność przerwania biegu terminu przedawnienia (art. 782¹ § 1 pkt 2 kpc), stąd w tym zakresie wniosek podlegał oddaleniu.

Sąd orzekł również o kosztach niniejszego postępowania w trybie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 13 § 2 kpc, zasądzając w punkcie 3. postanowienia od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 187 zł na co składa się opłata od wniosku w kwocie 50 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł ustalone na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

/-/ K. K.